

شهبین تسلیمی، هنرمند پیشکسوت کشورمان که از بازیگران پر کار سینما و تلویزیون است، از تمایل به ایفای کاراکترهای متفاوت می‌گوید.تسلیمی معتقد است: با وجود اینکه سن و سالش بالا رفته است اما هنوز توانایی ایفای نقش‌های متفاوت را در خودش می‌بیند، اما طبق معمول همیشه نقش مادر و مادر بزرگ‌های تکراری را در سینما و تلویزیون به او پیشنهاد می‌کنند. تسلیمی که بزودی به جمع بازیگران سرریال جدید مسعود ده نمکی (آزادی مشروط) ملحق می‌شود، در گفت و گویی با ایسنا ابتدا درباره حضورش در این مجموعه توضیح داد: هنوز نقشم در سرریال «آزادی مشروط» شروع نشده و قرار است به زودی به گروه اضافه شوم. در این سریال نقش یک مادر شهید را بازی می‌کنم که اتفاقاً به آقای ده نمکی با طنز را شنیده‌ام. حداقل یک نقش طنز به من می‌دادید، که ایشان گفتند خودتان همیشه نقش‌هایتان را شیرین می‌کنید، در این کار هم شده‌اید. همیشه نقش‌های مادر شهید را به‌عنوان شهید شده منظور می‌تواند شیرینی کند؟ حالا به من این اجازه را داده‌اند اما نمی‌دانم تا چه حد موفق شوم.

من هم دوست دارم متفاوت باشم

بازیگر سرریال‌های «شعبت سفید»، «دردرسرای عظیم»، «بزنگاه»، «زن بابا»، «زد و پلیس»، «کیمیا» و «خداحافظ یحیی» سبسی درباره نقش‌هایی که در سرریال‌های تلویزیون دارد، اظهار کرد: من در سرریال «حکم رشد» شبکه سه سیما که در حال حاضر روی آنتن تلویزیون است، بازی کرده‌ام و مثل گذشته نقش مادری را ایفا کردم که پسری خلافکار دارد و او را باصحت می‌کند. طبق معمول در این کار هم تکراری بودم. خودم دوست دارم هم به لحاظ کاراکتر و هم فیلمنامه متفاوت باشم؛ چراکه توانمندی این را دارم که نقش‌های مختلفی را بازی کنم. درست است که وقتی آدم سنش بالا می‌رود توانایی‌هایش در همه چیز کمتر می‌شود اما من در عرصه بازیگری خدراشکر هنوز آن توانایی را در خودم می‌بینم که بتوانم متفاوت باشم. به عنوان مثال در فیلمی که نقش یک کارتن‌خواب را بازی کردم، با وجود اینکه تا به حال کارتن‌خواب ندیده بودم اما نقشم را به خوبی ایفا کردم ولی نمی‌دانم چرا همیشه نقش‌های تکراری به من می‌دهند؟ من هم دوست دارم کمی متفاوت تر باشم.

شهبین تسلیمی در بخشی دیگر از گفت‌وگو ازبازی‌اش از تغییر مدیریت‌های صداوسیما و جوانسازی این سازمان را اینگونه بیان کرد: مسلماً باید به جوان‌ها فرصت کار بدیم اما در کنار آنها پیشکسوتان هم حضور داشته باشند تا از آنها یاد بگیرند. اینکه به ناگهان پیشکسوتان را کنار بگذارند و کلاً جوان‌ها را پای کار بیاورند درست نیست، به هر حال جوانان تجربه کافی ندارند اما در عین حال باید وارد جامعه شوند. بازیگر سرریال «حکم رشد» همچنین درباره پیشنهادش به مدیران جدید تلویزیون بر آسان‌گیری و کم کردن ممیزی‌ها تأکید داشت.

سختگیری تلویزیون خیلی زیاد است

او گفت: راستش هر بار که مدیران تلویزیون تغییر

شهبین تسلیمی:

وقتش رسیده که تلویزیون کمی آسان بگیرد

می‌کنند برای خودشان قانون‌هایی می‌گذارند. متأسفانه در کارهای تلویزیون، خیلی سختگیری می‌شود که این کار صحیح نیست؛ به هر حال مردم هم سینما و شبکه نمایش خانگی را می‌بینند و هم کارهای تلویزیون را دنبال می‌کنند، بنابراین نباید در این حد سختگیری شود، چه از نظر فیلمنامه و چه از لحاظ پوشش بازیگران. به عنوان مثال من الان مادر و مادر بزرگ سینما و تلویزیون هستم فرضا اگر یک تار مویم بیرون باشد اتفاقی نمی‌افتد چون همه مرا به چشم مادر و مادر بزرگ نگاه می‌کنند و اصلاً مسئله‌ای پیش نمی‌آید اما وقتی در کاری یک تار مویم بیرون بیاید طوری رفتار می‌شود که متأسفانه آدم را عصبی می‌کنند. وقتش رسیده که تلویزیون کمی آسان بگیرد. متأسفانه آنقدر سخت گرفته‌اند که حتی خود عوامل مثل طراحان لباس و گریم هم خودسانسور شده‌اند.

او تصریح کرد: در این میان می‌بینیم مثلاً در برخی کارها آنقدر بازیگران را آرایش می‌کنند اما در یک فیلم و سرریال خیر، اجازه نیست! نمی‌دانم تفاوت این‌ها چیست، اما مسئله تهیه کننده و کارگردان است یا مسئله دیگری؟ اگر ممنوع باشد کلاً باید ممنوع باشد، با این کارها فکر مردم متزلزل می‌شود. باید حداقل قاعده و قانونی در صداوسیما باشد که برای همه یکسان باشد. متأسفانه من بازیگر گاهی یا مسائلی مواجه می‌شوم و چیزهایی را به چشم می‌بینم که نمی‌توانم در اینجا عنوان کنم اما مات و مبهوت می‌مانم. خود بازیگران هم از یکسری اتفاقات آزار می‌بینند. امیدوارم همه چیز درست شود.

بازگرداندن چهره‌ها به تلویزیون کار ارزشمندی است

تسلیمی که در سریال‌های «عد و برق» پرهوز افخمی و «۸۷ متر» کایاتوش عیاری بازی داشته و هیچکدام به دلیل حواشی به آنتن نرسیده‌اند، درباره تأکید پیمان جلیلی به عنوان رئیس سازمان صداوسیما بر تحول در این رسانه و

شهبین تسلیمی:

بازیگران جدید هم وارد شوند.

تلویزیون سرد شده

این هنرمند پیشکسوت درباره مهم‌ترین پیشنهادش در جهت بهبود شرایط تلویزیون تأکید کرد: ما بازیگران بیشتر در میان مردم هستیم و آنچه که از مردم دریافت می‌کنیم این است که بیشتر طالب فیلم و سریال‌های کم‌دی هستند. متأسفانه در حال حاضر جو همه کشورها نه فقط در ایران، به گونه‌ای شده که مردم اغلب حالت افسرده پیدا کرده‌اند و دوست دارند یک ساعتی که شب‌ها پای تلویزیون می‌نشینند، بی خیال همه مسائل باشند. اگر ما کارهای کم‌دی یا فیلمنامه‌های قوی داشته باشیم، مردم هم بیشتر جذب تلویزیون می‌شوند و برای ساعاتی به آنها هم خوش می‌گذرد. اگر بیشتر مجوز سریال‌های طنز را بدهند و به بازیگران طنز پر و بال بدهند، اتفاقات خوبی در راه خواهد بود. نباید فقط سریال‌های تراژیک و غمگین روی آنتن تلویزیون باشد.

وی ادامه داد: به عنوان مثال همین سریال «درسرای عظیم» جقدر داستان شیرینی دارد یا سریال‌هایی مثل «مهم‌م گریخت» و «خلنه به دوش» از جمله مجموعه‌های ماندگار تلویزیون هستند. من خودم یک بازیگرم و هر بار که این دو سریال را باز پخش می‌کنند با ذوق و شوق تماشا می‌کنم. چرا دیگر ما از این سریال‌ها در تلویزیون نداریم؟ نمی‌دانم از نویسنده‌های خوب استفاده نمی‌کنیم یا نویسنده‌هایمان دل به کار نمی‌دهند، کلاً گویا تلویزیون سرد شده و مردم هم بیشتر به تماشای سریال‌های قدیمی از شبکه‌های آی‌تی‌وی و تماشا تمایل دارند. باورتان می‌شود من خودم بازیگرم اما کارهای قدیمی‌ام را در همین دو کانال دنبال می‌کنم اما مثلاً یادم می‌رود کار جدیدم را از شبکه سه که در حال پخش است دنبال کنم؟!

این بازیگر در بخشی دیگر درباره سریال «درسرای عظیم» هم گفت: این مجموعه این شبکه‌ها از شبکه تماشا بازپخش می‌شود و من هرشب دنبال می‌کنم چون خیلی این سریال را دوست داشتم؛ به خصوص وقتی مردم زهره فکور صبور را در این مجموعه می‌بینم کمی دلم بازم می‌شود. خدا رحمتش کند.

این مجموعه قرار بود ادامه پیدا کند اما این اتفاق نیفتاد چون معمولاً سریال‌هایی که ادامه پیدا می‌کنند کمی خراب می‌شوند ولی مردم واقعاً هر دو فصل «درسرای عظیم» را دوست داشتند و فکر می‌کنم دلیل اصلی ادامه دار نشدنش، نبود آقای عزیزی بود.

خیلی کار کردم می‌خواهم استراحت کنم

شهبین تسلیمی در پایان درباره کارهای جدیدش در تلویزیون اعلام کرد: در سریال «جادوگر» شبکه نمایش خانگی بازی دارم. داشتم. متأسفانه بعد از اینکه به کرونا دچار شدم، عوارض شد و زیادی داشتم و این ویروس کمی تمرکز فکری ام را کم کرده است. ترجیح می‌دهم بعد از سریال «آزادی مشروط» کمی استراحت کنم چون خیلی خسته شده‌ام و طی این سال‌ها جزو بازیگران پر کار بوده‌ام.

انقراض صنعت فرش دستباف محتمل است

اقتصاد کشور ایفا می‌کند و به تولید ناخالص داخلی ملی(GDP) کمک می‌کنند. بر این اساس توسعه فرش دست‌ی ایران نقش مهمی در بخش گردشگری ایفا و منافع اقتصادی را هم برای دولت و هم برای جوامع محلی فراهم می‌کند. ایسرا به نظر گرفته می‌شود. گردشگری غیرنفتی و حضور در بازارهای جهانی به سازمان تجارت جهانی(WTO) پیوست. اهمیت رقابت با سایر کشورهای شرکت‌کننده با هدف ادغام بیشتر در اقتصاد جهانی غیرقابل انکار است. علاوه بر این پیوستن به WTO منجر به مزایای اقتصادی در قالب سرمایه‌گذاری شده است. نزدیکی کارگاه‌های تولید فرش دست‌ی به مکان‌های تاریخی می‌تواند هم‌افزایی ایجاد کند و هم برای صنعت فرش دست‌ی و هم برای صنعت گردشگری مفید باشد. این امر اهمیت ویژه دارد زیرا فرش‌های ایرانی در بازار جهانی جایگاه ویژه‌ای دارد و به طور گسترده‌ای به عنوان شکلی از میراث فرهنگی می‌شود. فرش‌های کمک می‌کند، در نظر گرفته می‌شود. فرش‌های ایرانی از شهرت بین‌المللی برخوردار است که بخشی از آن به دلیل سابقه طولانی آن است. در سال‌های مختلفی از فرش‌های دست‌ی ایرانی در بازارهای بین‌المللی ظاهر می‌شود. از این رو فرش دستباف از مهم‌ترین اقلام صادراتی غیرنفتی کشور است که در زمان تگارش این مقاله حدود هفت درصد از کل اشتغال کشور را به خود اختصاص داده است. علاوه بر این صنعت فرش دستباف ایران سست‌ها و مهارت‌های ایرانی را در بر می‌گیرد که طی قرن‌ها منتقل شده‌است. همانطور که گفته شد، فرش‌های دستباف برای توسعه اقتصادی پایدار کشور حیاتی است؛ بنابراین برای اطمینان از تداوم این صنعت باید زمینه‌های بالقوه توسعه را در اولویت قرار داد. با این حال در دهه‌های اخیر این بازار با موانعی از جمله مسائل ناشی از مدرن شدن و صنعتی شدن مواجه بوده است. مدرن شدن سبک زندگی و خواسته‌های مشتریان را تغییر داده است. در نتیجه محصولات صنایع دستی به تدریج جایگاه خود را در بازار از دست داده‌اند و فرش‌های دستباف ارزش خود را در چشم نسل جدید از دست داده‌اند.

علاوه بر این فرش‌های دستباف بیشتر در مناطق روستایی تولید می‌شود. جوانانی که در چنین مناطقی رشد می‌کنند، تمایل دارند به مناطق شهری مهاجرت کنند و در صنایع مدرن کار کنند؛ بنابراین کمبود نیروی کار در صنعت فرش‌های دستباف وجود دارد. یونسکو نشان داده اقتراض این صنعت دیرپا بسیاری محتمل است و احیای آن نه تنها از این رخداد جلوگیری بلکه راه را برای رشد اقتصادی هموار می‌کند.

همچنین بخش فرش دستباف ایران با چندین چالش بازیابی بین‌المللی، بویژه به دلیل تحریم‌های بین‌المللی که تجارت بین‌المللی ایران را هدف قرار می‌دهد، مواجه شده است. بر اساس گزارشی که مرکز ملی فرش ایران منتشر کرده، کشورهای اتحادیه اروپا برای چندین قرن مصرف‌کننده اصلی فرش‌های دستباف ایرانی بوده‌اند؛ با این حال صادرات به اتحادیه اروپا در سال‌های اخیر به‌طور چشمگیری کاهش یافته است. با وجود اینکه ایران به عنوان مثال در سال ۲۰۱۴ میلادی بیش از ۱۱۵ میلیون دلار فرش، شغلی، صدور گواهینامه ۲ تا میلیون داوطلب از آموزش به ۵۰۰۰ مری وابسته به حدود ۱۴۰ موسسه آموزشی است.

به توجه به اهمیت فرش ایرانی برای اقتصاد ایران و به عنوان نمایانگر فرهنگ کهن آن ارزیابی زمینه‌های بالقوه توسعه فرش دستباف ضروری است. تاریخچه شرکت‌های فرش دستباف ایران به سال ۲۰۰۰ قبل از میلاد بازمی‌گردد. این منطقه سابقه طولانی در بافت و تجارت فرش دستباف دارد؛ بنابراین توسعه بخش فرش دستباف و تشویق نسل جدید به کار در این زمینه ضروری است. این امر به ویژه در هنگام در نظر گرفتن کاهش درآمد‌های مرتبط با این صنعت ضروری است. نیروی کار سال ۲۰۰۷ به حدود یک میلیون نفر در سال ۲۰۲۰ کاهش یافته که این موضوع نشان‌دهنده کاهش ۴۴٫۷٪ درصدی است. استدلال می‌شود که شناسایی و اجرای مشوق‌های همکاری با رقابت در صنعت مشکلات مربوط به توسعه و ارتقا در بازارهای ملی و بین‌المللی را حل می‌کند. شرکت‌های خوشه‌های می‌توانند به مزایای ارائه شده توسط اقتصاد مقیاس و نزدیکی سهامداران درگیر دست یابند که همکاری را ترغیب می‌کند. بنابراین شناسایی مناطق مناسب برای تولید فرش دستباف ممکن است مزایای اقتصادی داشته باشد. از نظر تاریخی و فرهنگی بافت قالی دست‌ی در ایران به عنوان شغل آزاد و خانوادگی شناخته می‌شود. از همین رو در خانواده‌هایی که اعضای متعددی دارند(مانند پدر، مادر و فرزند) فرش دستباف می‌تواند یک تجارت موفق باشد. بر این اساس شناسایی زمینه‌های بالقوه مناسب برای توسعه صنعت فرش دستباف اهمیت دارد.

با این حال صنعت فرش دستباف تحت تأثیر مهاجرت شدید روستا به شهر همچنین نوسازی و تغییرات سبک زندگی با تعدادی چالش مواجه شده است. با توجه به نتایج تحقیقات بافت فرش دست‌ی توجه تصمیم‌گیرندگان و مسئولان را می‌طلبد. نیاز به اجرای سیاست‌های جدید برای گسترش مکانیسم‌های حمایت اجتماعی برای تضمین امنیت معیشتی صنعتگران وجود دارد. همچنین اکثر صنعتگران مهارت‌های بافتنی خود در دستباف را در خانواده خود می‌آموزند و حدود ۹۵ درصد از صنعتگران فاقد آموزش آکادمیک هستند.

نگاه

نگاه‌های نادرست به ژانر وحشت

سیامک گلشیری با بیان این‌که داستانی‌های فانتزی و وحشت به یک ذهن قصه‌گو نیاز دارد، می‌گوید: اگر فکر می‌کنید ژانر وحشت این‌طور است که قلم را بگذارید روی کاغذ و شروع کنید به نوشتن یک صحنه‌ی ترسناک و بعد هم نوجوان‌ها و جوان‌ها می‌خوانند و لذت می‌برند و بعد هم آن کار تبدیل می‌شود به یک داستان ماندگار، سخت در اشتباهید.

سیامک گلشیری، نویسنده که در کارنامه خود مجموعه «گورشاه» شامل «ختران گمشده»، «به سوی قلمرو شاه یوناس»، «طلسم فرشته مرگ» و «باران پادشاه» و مجموعه «خون‌آشام» شامل کتاب‌های «تهران، کوچه اشباح»، «ملاقات با خون‌آشام»، «شیخ مرگ»، «جنگل ابر» و «شب شکار» و رمان نوجوان «خانه‌های تاریکی» در ژانر وحشت دارد در پاسخ مکتوب به سوال ایسنا درباره این‌که چرا سراغ این ژانر رفته است با توجه به اینکه به نظر می‌رسد، ژانرنویسی چندان مورد توجه نویسندگان نیست؟» نوشته است: «احتمالاً منظور شما همین‌جاست در مملکت ما، چیزی که من می‌دانم همه‌جای دنیا به طور جدی رمان‌هایی در ژانرهای مختلف داریم و ژانر وحشت هم یکی از آن‌هاست. در عین حال این‌طور نیست که من رفته باشم سراغ ژانر وحشت. بهتر است گفته شود این سوره‌زه است که نویسنده را گیر می‌اندازد. به‌خصوص وقتی علاقه بسیاری به آن داشته باشید، خوانده‌خواه به سراغ شما می‌آید و بعد دستت به کار می‌شود. قرار هم نیست همه چنین کاری انجام بدهند. موضوع باید با نویسنده عجین شده باشد، وگرنه آن‌وقت فقط ادایش را درمی‌آورد. البته موضوع خیلی پیچیده‌تر از این حرف‌هاست. کسی که به گمان من نمی‌تواند قصه‌های رازآمیز و معمای تعریف کند، قطعاً نباید برود سراغ رمان فانتزی و وحشت، چون بدون شک این داستان‌ها به یک ذهن به‌شدت قصه‌گو نیاز دارد.

گاهی این‌طرف و آن‌طرف اظهار نظرهایی عجیبی می‌بینم در باره ژانر وحشت و فکر می‌کنم عده‌ای دقیقاً نمی‌دانند دارند درباره چه چیزی صحبت می‌کنند. این عده احتمالاً با شنیدن کلمه‌ی ژانر وحشت، بی‌درنگ به یاد فیلم‌های چندش‌آوری شبیه چنگدانه «اره» می‌افتند و یا فیلم‌های دیگری از این دست که در آن‌ها سینه‌ها و خون و جدا کردن اجزای بدن و صحنه‌هایی از این دست، وحشت را القا کنند، در حالی که احتمالاً هیچ خبری از رمان «فغعی اوترانتو» ندارند.

قطعاً به‌دقت «بکا» را نخواندند و یا «جین ایر» و یا حتی «ارزهای بزرگ» درکنز، را «کل سرخی برای امیلی» در پایان مو به تن آدم سیخ می‌کند و شاید بشود حتی به نوعی در داستان‌های ژانر وحشت جایش داد. «لیدی ال» همین‌طور و «درنده‌ی باسکرویل» از سر آرتور کانن دوئل. بسیاری از آثار دیگر را می‌توانم نام ببرم که بدون ترس پیش نمی‌رفتند.

بسیاری از آثار جنایی حتی وحشت را درون خودشان دارند. حتی بعضی از آثار فانتزی که ما چنین ویژگی‌هایی دارند. سبک عیار در عین حال که فانتزی است، بر است از این صحنه‌ها که بدون تردید با وحشت همراهند. ترس یکی از صفات بسیار پررنگ انسان‌هاست و وقتی به حالت یک اثر هنری در بیاید می‌تواند بسیار تأثیرگذار باشد. شما در رمان «فرانکشتاین» و حتی «دراکولا» با درنما‌ی‌های نامألوف مواجه می‌شوید. این‌ها فقط به قصد سرگرمی نوشته نشده‌اند، هرچند مو به تن نانت سیخ می‌کنند. به گمان من این ژانر در ایران به‌تازگی به‌طور جدی دیده شده. حتی فانتزی هم همین‌طور و به‌طور کلی به قول شما ژانرنویسی.

آثار سفیخ بسیاری هم در این ژانر نوشته شده. من زمانی به خاطر کارم مجبور بودم بسیاری از این آثار را بخوانم. بسیاری از کارهای ترجمه شده، به‌شدت سفیخ بودند. حتی با پرس‌وجو متوجه شدم در بین نوجوانان جایگاهی پیدا نکردند و فقط به خاطر اسمشان و یا طرح جلدشان کمی فروش کرده بودند. اما یقیناً فراموش می‌شوند.

اما محال است بشود بعضی از صحنه‌های سگانه‌ی «کورنلیا فونکه» را فراموش کرد، همین‌طور بعضی از صحنه‌های «هری پاتر». را بگذارید این را به شما بگویم، اگر فکر می‌کنید ژانر وحشت این‌طور است که قلم را بگذارید روی کاغذ و شروع کنید به نوشتن یک صحنه‌ی ترسناک و بعد هم نوجوان‌ها و جوان‌ها می‌خوانند و لذت می‌برند و بعد هم آن کار تبدیل می‌شود به یک داستان ماندگار، سخت در اشتباهید. صحنه‌های داستان‌های تخیلی، داستان‌های وحشت و هر داستانی که اصلاً با حادثه سر و کار دارد، اگر درون یک مجموعه که قصه عمیقی را به‌وجود می‌آورد،ن قرار نگیرد، ده هیچ نمی‌آرزد.

اخبارکوتاه

خواننده «توئین پیکس» درگذشت

«جولی کرووز»، خواننده موسیقی متن سریال «توئین پیکس» درگذشت.
به گزارش ایسنا و به نقل از نیویورک تایمز، «جولی کرووز» خواننده آمریکایی که در برخی از پروژه‌های «دیوید لینچ» فیلمساز مشهور آمریکایی همکاری کرد در سن ۶۵ سالگی درگذشت. از جمله مشهورترین آثار این خواننده به قطعه «سقوط» می‌توان اشاره کرد که نسخه‌ای از آن در سریال تلوزیونی محبوب «توئین پیکس» اثر «لینچ» مورد استفاده قرار گرفت.

«داوود گرینان»، همسر «کرووز»، علت درگذشت این خواننده را خودکشی اعلام کرده است. به گفته «گرینان»، این خواننده به افسردگی و لوپوس مبتلا شده بود.

«کرووز» حرفه خود را در اوایل دهه ۸۰ میلادی از تئاتر «برادوی» آغاز کرد و در جریان یک نمایش با «انجلو بادالامنتی» آهنگساز آمریکایی آشنا شد که بعدها برای ساخت موسیقی فیلم‌های «لینچ» با او همکاری کرد.
سریال «توئین پیکس» نخستین‌بار در آوریل سال ۱۹۹۰ از شبکه «ا بی سی» روی آنتن رفت و با استقبال خوبی مواجه شد و به دنبال آن «کرووز» را نیز مورد توجه قرار داد.

همکاری «کرووز» با «لینچ» و «بادالامنتی» تا اواسط دهه ۹۰ میلادی همچنان پررنگ بود.
با اعلام خبر درگذشت این خواننده پیام‌های ادای احترام از سوی چهره‌های شناخته‌شده منتشر شد. «دیوید لینچ» با انتشار پیامی به «کرووز» ادای احترام کرد و از او به عنوان موسیقیدان،خواننده و انسانی بزرگ یاد کرد.

تذکر پرویز پرستویی به طراحان گریم سریال‌ها:

گوش شکسته نشانه خلاقکاری نیست!

پرویز پرستویی از طراحان گریم سرریال‌ها درخواست کرد که در طراحی گریم شخصیت‌های خلافکار، از گوشه شکسته که نشانه کسب‌تی‌گیران و قهرمانان است استفاده نکنند.

به گزارش ایسنا، در متن منتشرشده توسط پرویز پرستویی خطاب به طراحان گریم سرریال‌ها آمده است: «فقدنی در عزیزان و همکاران و طراحان گریم . عزیزان ، بزرگواران . یادمان باشد تنها ورزشی که سال‌هاست بیش از هر ورزشی پرچم سه رنگ میهنمان را با افتخار و با مدال‌های خوش رنگ طلا به اهتزاز درآورده، کسب‌تی است. این همم با پهلوانان و نام آوزانی چون زنده یاد جهان پهلوان تختی تا پهلوانان و قهرمانان حاضر حصر . برای اسبیت و عیارم کافی است به آمار مدال‌های مسابقات المپیک و جهانی و آسی و کشوری مراجعه کنید. چند سالی است که در تولیدات تلوزیونی و نمایش خانگی برای نشان دادن آدم‌های خلافکار و زورگیر و خفت‌گیر تیب‌هایی را که برای بازسازی استفاده می‌کنند، در طراحی گریم آنان اکثرا گوشان شکسته است. البته در مواقعی قهرمان قصه کسب‌تی‌گیر استند و طبیعی است که گوش شکسته یکی از نشانه‌های کسب‌تی‌گیر بودن است، ولی در بیشتر مواقع به غلط استفاده می‌شود.

جسارتا توصیه می‌کنم به عزیزان بزرگواران خوش ذوق طراحی گریم، در زمانه‌ای که متأسفانه هستند کسب‌تی که بی مورد و در خصوص همه چیز قضاوت می‌کنند و به باورهای کاذب می‌رسند، در این خصوص بیشتر دقت شود که موجب آزردگی قهرمانان و پهلوانان سرزمینمان نشود.»